

[Albrechtsen]

det da selvfølgelig det enkleste. Hvis alle partier kunne give tilsagn om, at de naturligvis som den enkleste ting af verden og helt ligefremt ville offentliggøre deres valgkampsregnskaber, så var det naturligvis ikke nødvendigt med en lovgivning. Så ville sagen jo løse sig af sig selv, men problemet er jo, at det svar får vi ikke. Det vil man ikke være med til, fordi man åbenbart har noget at skjule.

Derfor må jeg sige til hr. Kaj Poulsen, at hans tanke er sympatisk, men jeg håber alligevel, at han, når han får bekræftet, at de borgerlige desværre ikke vil være med til en sådan åbenhed, også vil være indstillet på at støtte et beslutningsforslag om en lovgivning om disse ting.

Poulsgaard (FP):

Ja, man skal jo høre meget, før ørerne falder af. Hr. Kaj Poulsen siger, at det ikke er noget, der egner sig til lovgivning, men til frivillighedens vej. Vi har vedtaget en masse love herinde, der overhovedet ikke har egnet sig til lovgivning, men dér er socialdemokratiet da aldrig veget tilbage, vi skulle absolut lovgive. Men all right, jeg er enig med VS' ordfører, kan vi få frivillighed, så kunne det måske række til. Men det ligger nok lidt tungt med det, og man hører jo meget her i dag.

Hr. Povl Brøndsted nævnte hensynet til giverne, men hvor mange enkeltpersoner er det, der giver? Nej, det er organisationerne, der er giverne, og det er jo derved, den almindelige mand bliver tvangsindlagt til at give til partier, som han eller hun måske slet ikke sympatiserer med – det kan være landboorganisationer, det kan være grossistsammenslutninger, det kan være LO, og det kan være andre. Nej, den er godt nok for tyk.

Så sagde hr. Brusvang, at vi ikke har statsliskud til partierne. Nej, det har vi ikke, medmindre man siger, at de tilskud, partierne får herinde til at drive sekretariat for osv., er statstilskud. Jeg ved ikke, hvad man ellers skal kalde det. Det er da i hvert fald et tilskud, som partierne får.

Men der er partier, der, som de konservative, ynder at kalde sig et folkeparti. Lad os da få regnskabet på bordet, så kan vi se, om det er et folkeparti. Hvad er det, man er så bange for? Det er simpelt hen ufatteligt, at vi

herinde forlanger, at borgerne næsten skal blotlægge deres inderste sjæl for at stille vores nysgerrighed. Tænk på alle de skemaer, vi forlanger, borgerne skal udfylde, for at vi herinde kan blive tilfredsstillet; men partierne selv, nej, det skal søreme være tys, tys, det hele. Jeg synes, det er grove løjer.

Men jeg kan også gange og dividere og lægge sammen. Der er ikke flertal for beslutningsforslaget, og det beklager jeg. Jeg synes, det var på høje tid, at vi virkelig fik åbenhed om partiernes regnskaber. Fremskridtspartiets regnskaber er offentligt tilgængelige. Dem er enhver velkommen til at se.

Ingerlise Koefoed (SF):

Da vores partis ordfører, hr. Gert Petersen, ikke kan være til stede, skal jeg på hans vegne dels svare på de ting, der er sagt, dels komme med et par bemærkninger til forslaget.

Jeg er jo i den lidt sjældne situation, at jeg er temmelig enig med hr. Poulsgaard i, hvad hr. Poulsgaard sagde. Jeg takker hr. Poulsgaard. Det er nemlig rigtigt, at det støder én, når man hører de forskellige partier, der ikke er enige med os i denne her sag. Det er den utrolige hemmelighedsfuldhed, den utrolige angst for offentliggørelse af politiske standpunkter, som er kommet til at præge debatten.

Jeg kan ikke begribe, og jeg har aldrig kunnet begribe, at det skal være så flovt, at nogle får at vide, at man støtter et eller andet bestemt parti, og jeg mener i øvrigt ligesom hr. Poulsgaard, at det bare er noget snak. Det er jo slet ikke det, det drejer sig om. Det drejer sig om, at de borgerlige partier ikke er interesseret i at offentliggøre, hvor de i øvrigt får deres valgbidrag fra, hvilke organisationer det er, der støtter de borgerlige partier, for selvfølgelig er der da nogle organisationer, der på en eller anden måde også støtter de borgerlige partiers valgkamp.

Vi på venstrefløjens har aldrig været bange for at sige, at vi fik penge fra arbejderbevægelsens side. Vi får penge fra fagbevægelsen en gang imellem – det er ikke altid, at vi i mit parti findes værdige til at få penge fra den overordnede del af de faglige forbund – men vi får, og vi får penge fra enkelte forbund til vores valgkamp, og det er vi glade